

[Indenrigsministeren]

forudsat uændret, dog således, at når det drejer sig om sager, hvor der efter de nye regler (1992) i udlændingeloven er givet tilladelse til familiesammenføring, vil det desuden have betydning for afgørelsen, om garanten overholder eller burde overholde sin pligt til at forsørge udlændingen.

Med ændringen af udlændingeloven i 1992 er der således skabt hjemmel til, at der ved udlændinges ansøgning om opholdstilladelse kan – og i visse tilfælde skal – stilles krav om, at den herboende ikke bare påtager sig forsørgelsen, men også godtgør at være i stand hertil. De nærmere regler fremgår af udlændingelovens § 9. Ændringen medfører endvidere, at kommunalbestyrelsen efter udlændingelovens § 9, stk. 5, kan pålægge garanten at yde betaling for hjælpen, hvis der senere ydes ansøgeren hjælp efter lov om social bistand. Betalingen kan inddrives hos garanten efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter.

Kommunalbestyrelsens opgaver i forbindelse med familiesammenføringssager er uddybet i Socialministeriets vejledning nr. 138.

Af vejledningens pkt. 11 fremgår endvidere, at adgangen til at kræve betaling hos garanten medfører, at der ikke længere er behov for, at Socialministeriet dispenserer fra garantierklæringer. Dette gælder dog kun sager, hvor ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet efter den 27. juni 1992, jf. nærmere svaret på spørgsmål 372 fra Retsudvalget (Alm. del – bilag 801).

I vejledningens pkt. 12 anføres, at hvis der i disse tilfælde ydes en familiesammenført vedvarende hjælp til forsørgelse, det vil sige, at hjælpen har varet eller skønnes at vare et år eller længere, og har ansøgeren boet her i landet med henblik på varigt ophold i mindre end 3 år, skal kommunalbestyrelsen indberette sagen til Socialministeriet med henblik på, at der kan blive taget stilling til, om den pågældende skal hjemsendes efter bistandslovens § 4.

Efter Socialministeriets opfattelse er der således med de ændrede regler skabt forbedrede muligheder for at sikre, at garantierne lever op til de afgivne garantier. Desuden sikrer kravet om indberetning, jf. bistandslovens § 4, at der i tilfælde, hvor der uanset garantierklæringen må ydes vedvarende hjælp efter bistandsloven, bliver taget stilling til, om de pågældende skal hjemsendes.«

Der henvises i øvrigt til indenrigsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 372 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 801).

Det bemærkes tillige, at spørgsmålet om familiesammenføring og de hertil knyttede regler indgår i Byudvalgets arbejde.

Ad spm. nr. S 1284

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Helge Adam Møller (KF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1992-93, forhandlingerne sp. 12561, var sålydende:

Til *indenrigsministeren* (3/8 93) af:

Helge Adam Møller (KF):

»Hvad vil ministeren gøre for at ældre, som er kommet til Danmark under forudsætning af, at deres børn ville og kunne forsørge dem, sendes tilbage til deres hjemland, hvis børnene ikke lever op til deres garantierklæringer?«

(Besvaret sammen med spm. nr. S 1283).

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til statsministeren, indenrigsministeren, socialministeren og undervisningsministeren [om regeringens aktuelle og fremtidige flygtninge- og indvandrerpolitik].

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 6/10 93).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til statsministeren [om den accelererende økonomiske krise på Færøerne].

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 6/10 93).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af skibsregistreringsloven m.fl. love. (Overførsel af beføjelser til Søfartsstyrelsen).

Af industriministeren (Trøjborg).
(Fremsat 6/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Poul Andersen (S):**

Det fremsatte lovforslag omhandler ændringer i forhold til Færøerne og Grønland ud fra, at der er særlige lokale interesser, der bør tilgodeses. Det kan vi i Socialdemokratiet tilslutte os.

Lovforslaget omtaler også overførsel af beføjelser til Søfartsstyrelsen, som blev gennemført, da loven blev behandlet i december 1987. Jeg vil derfor benytte lejligheden til at fremkomme med nogle enkelte betragtninger om Søfartsstyrelsen.

Søfartsstyrelsen forvalter området på en korrekt og ansvarlig måde. Man har i forskellige sammenhænge været toneangivende i international sammenhæng i et godt og konstruktivt samarbejde med organisationerne, der alt andet lige gør, at problemerne stort set ordnes i dagligdagen.

Derfor var det nyttigt, at industriministeren inviterede de søfartspolitiske ordførere med til at overvære et møde i IMO's maritime sikkerhedskomiteé i foråret, hvor man havde nogle meget vigtige spørgsmål på dagsordenen, og hvor vi fik et godt indblik i, hvad der rører sig internationalt, og fik en dialog med Søfartsstyrelsens og organisationernes repræsentanter.

Det er vigtigt, at danske politikere med jævne mellemrum, når der findes behov derfor, har mulighed for at overvære møder i IMO, således at vi som en af de største søfartsnationer ved vores tilstedeværelse klart tilkendegiver, at vi ønsker et styrket internationalt sam-

arbejde. Vi ønsker derfor, at delegationerne fremover også har folketingsmedlemmer med til IMO-møderne – efter behov naturligvis.

Afslutningsvis skal jeg på CD's vegne give tilsagn om, at de også tilslutter sig lovforslaget.

Kai Dige Bach (KF):

Her er tale om et lovforslag, der tydeliggør den territoriale gyldighed af nogle af lovene på søfartsområdet, en tydeliggørelse, der ikke kom med i 1987, da vi vedtog, at en række af Industriministeriets beføjelser i forskellige love på søfartsområdet kunne overføres til Søfartsstyrelsen.

Det Konservative Folkeparti kan uden videre støtte denne tydeliggørelse.

Svend Heiselberg (V):

Venstre kan støtte lovforslaget, og så glæder vi os i øvrigt over, at der er nogle ting på Færøerne, som de gerne vil have fælles med Danmark.

Tommy Dinesen (SF):

Fra SF's side kan vi støtte forslaget. Det er rigtigt, at der var nogle ting, der burde have været med. Når bl.a. dykkerloven er nævnt, tror jeg, det er med baggrund i en dødsulykke, hvor det viste sig, at den henhørte under Trafikministeriet, og det forbavser vist ret mange mennesker.

Jeg vil også sige, at jeg er enig i de ord, der blev fremført af hr. Poul Andersen, og vi tilslutter os forslaget.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Lovforslag nr. L 3, som vi i dag har til første behandling, betragter Fremskridtspartiet alene som en tilretning i forhold til de ændringer, som skete i 1987. Formålet er at fastsætte lov hjemmel til at tage hensyn til særlige færøske forhold samt at tydeliggøre samlelovens territoriale afgrænsning.

Vi har ingen umiddelbare indvendinger imod det, og hvis der ikke i udvalgsarbejdet fremkommer stærke indvendinger, kan vi også støtte forslaget.

Industriministeren (Trøjborg):

Jeg vil kvittere for de positive bemærkninger og ser frem til at besvare de spørgsmål, der